بوستان معرفت

حاوی سیصد و سی و یک حدیث از رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در علم خاندان نبوت از مدارک اهل سنت

> تالیف سید هاشم حسینی تهرانی

پیشگفتار

پیشگفتار

سپاس خدا راست که انسان آفرید، و برای تکامل عرفان به این خاکدانش کشید، و درود بیپایان، بر سرور پیامبران و خاندان پاکش که مکتب عالی آموزش انسانی را گشودند، و جهان را با نشر تعالیم و معارف الاهی بوستان معرفت نمودند.

این کتاب قطرهای از دریای بی کران فضائل خاندان نبوّت است، به اهل ایمان و محبّت اهداء می شود، و امید از خدای منان که عنایت فرماید، و ما را در دو جهان با آنان محشور بدارد، اکنون سخنی چند به عنوان پیشداشت مذکور می داریم.

سخن اول

اصل هر فضیلتی دانش است، و هر فضیلتی در ظرفِ جهل وارونه گردد، شجاعِ جاهل، مُتَهَوِّر است، خود و دیگران را بیهوده به هلاکت اندازد، سخیِّ جاهل، مُسرِف است، مال را بیجا تلف نماید، حَلیمِ جاهل مُنْظَلِم است، بیجهت زیر بار ستم رود، عابد جاهل، مُبْدِع است، عباداتی بر خلاف سُنّت آورد، زاهد جاهل، مُهْمل کار است، بسا زهدها کند که ترک وظیفه باشد، واعظ جاهل مُفْسِدْ است، بسا سخنان گوید که مردم را مُنْحَرِف نماید، قاضی جاهل ظالم است، بسا داوریها کند که حق مظلوم ضایع شود، شرمسار جاهل بیجا شرم نماید، و خود را از مزایایی محروم سازد، راستگوی جاهل فتنه انگیز است، بسا راستها گوید و

فتنهها از آن برخیزد، ووو.

پس علم است که هر رذیلتی را جلوگیر، و هر فضیلتی را به جا استوار نماید، و از این روی دانسته شود که مِلاکِ برتری هر فردی، بر فردی و هر اجتماعی بر اجتماعی دانش است.

ولی به شرط تَقوی، و دانشمندِ بیتقوی از نادان پستتر است، زیرا برای خود و جامعه زیانبار است، ولی نادان خود را از منافعی محروم ساخته.

خدای متعال گرچه دانش و دانشمند را در آیاتی ستوده، ولی گرامی بودن نزد خودش را به شرط تقوی گوشزد نموده، إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ: همانا گرامی ترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شماست.

خلاصه سخن دو اصل مُثْبَت و مَنفی برای تکامل بشری لازم است: علم و تقوی، و هر یک به تنهایی ثمر بخش نیست.

سخن دوم

در این کتاب احادیثی از رسول اکرم(صَلَّی اللهُ عَلَیْه و آله و سلّم) در چهل بخش درباره علم خاندان نَبُوَّت(صَلَواتُ الله علیهم) آوردهام، و بخش چهلم، سخنان برخی از صحابه و تابعین و دانشمندان است، و آنها گرچه وانمود سخنان پیمبر است، لکن گواهی است، که امت همگی بفضل علمی آنان اعتراف دارند، و در این باره کسی بر سر انکار نیست، و به شهادت احادیثی از رسول خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) فضائل آنان بینهایت است، برخی از آن احادیث:

عَنِ اِبْنِ عَبَّاسٍ رَضِىَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اَللَّهِ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ: لَوْ أَنَّ اَلْغِيَاضَ أَقْلاَمٌ وَ اَلْبَحْرَ مِدَادٌ وَ اَلْجِنَّ حُسَّابٌ وَ اَلْإِنْسَ كُتَّابٌ مَا أَحْصَوْا فَضَائِلَ عَلِىٌ بْنِ أَبِى طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلامُ.

ابن عباس(رَضِیَ اللهُ عَنْهُ) گفت: رسول خدا(صَلَّی اَللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ) فرمود: اگر درختان قلم، و دریاها مداد، و پریان حسابگر، و آدمیان نویسنده باشند، فضائل علی بن ابی طالب را نتوان به حساب آورند.

عَنْ آميرِالْمُوْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ: قَالَ رَسُولُ اَللَّهِ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ لِأَخِي عَلِيٍّ فَضَائِلَ لاَ تُحْصَى كَثْرَةً فَمَنْ ذَكَرَ فَضِيلَةً مِنْ فَضَائِلِهِ مُقِرَّا بِهَا غَفَرَ اَللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأَخَّرَ وَ مَنْ كَتَبَ فَضِيلَةً مِنْ فَضَائِلِهِ مُقِرّاً بِهَا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأَخَّرَ وَ مَنْ كَتَبَ فَضِيلَةً مِنْ فَضَائِلِهِ لَمْ تَزَلِ اَلْمَلاَئِكَةُ تَسْتَغْفِرُ لَهُ مَا بَقِيَ لِتِلْكَ اَلْكِتَابَةِ رَسْمٌ وَ مَنِ اِسْتَمَعَ إِلَى فَضِيلَةٍ مِنْ فَضَائِلِهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ الذُّنُوبَ الَّتِي اِكْتَسَبَهَا بِالإسْتِمَاعِ وَ مَنْ نَظَرَ إِلَى كِتَابٍ مِنْ فَضَائِلِهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ الذُّنُوبَ اللَّتِي اِكْتَسَبَهَا بِالنَّظُرِ ثُمَّ قَالَ النَّظُرُ إِلَى أَخِي عَلِيٌ بْنِ فَضَائِلِهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ الذُّنُوبَ اللَّي الْحَيْسَبَهَا بِالنَّظُرِ ثُمَّ قَالَ النَّظُرُ إِلَى أَخِي عَلِيٌ بْنِ فَضَائِلِهِ عَفَرَ اللَّهُ لَهُ الدُّنُوبَ اللَّي الْحَيْسَبَهَا بِالنَّظُرِ ثُمَّ قَالَ النَّظُرُ إِلَى أَخِي عَلِيٌ بْنِ فَضَائِلِهِ عَفَرَ اللَّهُ لَهُ الدُّنُوبَ اللَّي الْحَيْلِ اللَّهُ إِيلَامُونَ عَبْدٍ إِلاَّ بِوَلاَيَتِهِ وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ أَلِهِ عَنَو لَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِيمَانَ عَبْدٍ إِلاَّ بِوَلاَيَتِهِ وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِ.

امیرالمومنین(علیه السلام) گفت: رسول خدا(صَلَّی اَللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ) فرمود: خدا برای برادرم علی فضائِلی قرار داده که از بسیاری به حساب نیاید، پس هر کس فضیلتی از فضائل او را یاد کند و به آن اعتراف داشته باشد، خدا گناهان گذشته و آیندهاش را بیامرزد.

و هر کس فضیلتی از فضائل او را بنویسد تا وقتی از آن نوشته اثری باقی است، فرشتگان همواره برای او از خدا آمرزش میطلبند.

و هر کس فضیلتی از فضائل علی را به گوش فراگیرد، خدا گناهانی را که با شنیدن مرتکب شده بخشش نماید.

و هر کس در کتابی از فضائل علی بنگرد، خدا گناهانی را که با دیدن مرتکب شده آمرزش نماید.

سپس رسول خدا(صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ) فرمود: نظر کردن به برادرم على بن ابى طالب عبادت است، و ذکر على عبادت است، و خدا ايمان بندهاى را نپذيرد جز به ولايت على و بيزارى از دشمنان على.

این دو حدیث را روایت کرده:

- ۱. حافظ اَبوالْمُؤَيَّد مُوفَّق بن اَحمد بن محمد بَكْرى مَكَّى حَنفى مَذْهب، معروف به خطیب خوارزمی و اَخْطَبِ خوارزم که در سال ۵۶۸ هجری قمری بدرود جهان گفته، در آغاز کتابش به نام (مَناقب خوارزمی).
- ٢. اَبوالمَجامِع ابراهيم بن محمد بن الْمُؤَيَّد بن حَمّويَه جُوَيْني خراساني حنفي

مذهب معروف به حَمُّویی که در سال ۷۳۰ بدرود جهان گفته، در آغاز کتابش (فَرائِد السِّمْطَیْن).

- ٣. سِبْطِ اِبْنِ الْجَوْزى، يوسف بن قُزُغْلى بن عبدالله بغدادى، حنفى مذهب، كه در سال ۶۵۴ بدرود جهان گفته، در آغاز كتاب (تَذْكِرَةُ الْخَواصّ) صفحه ۱۳، حدیث اول را آورده.
- ۴. ابو عبدالله محمد بن یوسف محمد نَوْفَلی کَنْجی شافعی مذهب که در سال
 ۶۵۸ در مسجد جامع شام بدست گروهی آشوبگر مقتول گشته، در کتاب
 (کِفایَةُ الطّالِب) باب شصت و دوم، صفحه ۱۲۳ و ۱۲۴.